

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

BELCZ GÓRNY

3. Miejscowość

1. Nazwa

2. Czas powstania

Historyczny układ ruralistyczny wsi

ok. 1300, 1945

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

5. Przynależność administracyjna

Województwo **DOLNOŚLĄSKIE**

Powiat **GÓROWSKI**

Gmina **WAŚOSZ**

6. Współrzędne geograficzne

51°36'34"N 16°38'46"E

7. Użytkowanie obecne
**mieszkalne
rolnicze**

8. Stan zachowania
4

Poprzednie nazwy miejscowości: Beltacewo (XIV), Hochbelsch (1787, 1845).

Historia wsi i dóbr: Najwcześniejsza informacja o wsi dotyczy obowiązkun placenia dziesięciny biskupstwu wrocławskiemu (XIV). Pierwszym znanym właścicielem dóbr była rodzina von Haugwitz wzmiankowana w 1618 r., w jej rękach dobra zostały utrzymane do lat 40 - tych XVIII w. Kolejnymi właścicielami byli: radca Böhm (1765), Axthausen (1787), Bernhard von Rieben (1886), Heinrich hrabia Finck von Finckenstein z Sądowla (1894), który utrzymał majątek do 1945 roku. W latach 1765 - 1787 na terenie miejscowości odnotowano 5 kmieci, 9 - 13 zagrodników, 5 wolnych (od pańszczyzny), 3 - 2 chałupników oraz 2 rzemieślników. Ponadto młyn wodny, wiatrak, 2 domy gminne oraz folwark Kaltrorwerk należący do generała von Schlichting. Liczba mieszkańców wynosiła 186 osób. Około poł. XIX w. była to niewielka wieś o charakterze rolniczo - hodowlanym. Wzmiankowano tu pałac, folwark pański, 31 domów, browar, gorzelnię, wiatrak, młyn wodny oraz niewielką winnicę. Belcz Górny w tym czasie zamieszkiwało 227 osób. Podstawę utrzymania ludności stanowiły gospodarstwa rolne, przemysł browarniano - gorzelniany, hodowla owiec, uprawa winnicy i w niewielkim stopniu rzemiosło.

Wieś leżąca przy zachodniej granicy gminy Wąsosz z gminą Góra. Układ zabudowy ulicowy, wzdłuż głównej drogi Ślubów- Cieszkowice. Zabudowa rozproszona. Budynki często z czerwonej cegły, nieotyńkowane. Ogrodzenia zagród drewniane i metalowe.

Bibliografia:

- Adressbuch des Grundbesitzes in der Provinz Schlesien, Berlin 1937
- Buße S., Eisenbahnen in Schlesien, Eggllam 1989
- Knie J., Alphabetisch-statistisch-topographische Ubersicht der Dorfer, Flecken, Stadte und anderen Orte der konigliche Preussische Provinz Schlesien, Breslau 1845
- Kwartalnik Górowski 1/2003, red. Z. Hanuliak, Góra 2003
- Regesty Śląskie, red. W. Korta, t. 1 (1343-1348), Wrocław 1975 ; t. 2 (1349-1354), Wrocław 1983; t. 3 (1355-1357), Wrocław 1990; t. 4 (1358-1359), Wrocław (bez daty wydania); t. 5 (1360), Wrocław 1992
- Słownik etymologiczny miast i gmin PRL, Wrocław 1984
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wąsosz, Wąsosz 2000
- Zimmermann F. A., Beytrage zur Beschreibung von Schlesien, Bd 1-13, 1786

Materiały kartograficzne:

- Messischblatt, pomiar 1887 r., nowelizacja 1929 r., wydanie 1937-1940 r.

Istniejące zagrożenia: Degradacja układu ruralistycznego związana z współczesną zabudową różnego typu, dogęszczanie i wprowadzanie nowej zabudowy na terenach historycznie niezabudowanych, rozbiorcki i przebudowy budynków historycznych oraz ich modernizacja z wykorzystaniem współczesnych, niezgodnych z lokalną tradycją materiałów budowlanych.

Postulaty konserwatorskie: Utrzymanie układu wsi, zachowanie skali zabudowy, jej historycznego rozplanowania, tradycyjnych brył, formy, użytych materiałów i artykulacji elewacji.